

[Carl Petersen.]

hvor Brugerens Arbejdsvederlag er steget til det 4-dobbelte —, har jeg vist Lov til at antyde, at 5 Kr. pr. kg, som Forslaget lød paa, i hvert Fald ikke ligger i Underkanten af Produktionsprisen, som det er hævdet.

Endvidere ønsker jeg at anføre, ogsaa i Relation til det, jeg sagde ved første Behandling, at en Afregningspris paa Flæsk paa 3 Kr. foruden efter vor Opfattelse at være en meget høj Pris heller ikke var den rigtige Pris, som Landmanden kunde regne med, naar han leverede Grisen til Slagteriet. Der er jo noget, som hedder Overskud fra Slagteriet. Udvalget har med meget Besvær, tør jeg nok antyde, faaet fat i det Talmateriale, som kunde belyse dette Spørgsmaal; jeg tror, der maatte spørges 3 Gange for at faa rigtig Besked — for jeg gaar altsaa ud fra nu, at det sidste var rigtigt. Se, en saadan Træghed, som der her er udvist fra det Organs Side, Landøkonomisk Driftsbureau, der skulde afgive dette Materiale, giver ikke den stærke Tro paa den Upartiskhed, som paa disse Steder ubetinget maa være til Stede, og som man ubetinget maa kræve. De sidste Oplysninger viste, at der kan regnes med op imod en Snes Øre pr. Kilo i Efterbetaling, og selv om der jo ingen afgjort Sikkerhed er for, at denne høje Efterbetaling ogsaa vil fremkomme i den Tid, vi nu gaar i Møde, kan vi roligt regne med, at der, efter den Slagteripolitik der føres, nok skal blive Overskud.

Jeg tror, at jeg ved at fremdrage disse Forhold har givet Udtryk for mit Partis Opfattelse, den nemlig, at der ikke i Udvalget er fremført Dokumentation for Nødvendigheden af at fastsætte en Afregningspris ud over Eksportprisen for at sikre Landmændene rimelige Produktionsvilkaar, som vi alle ønsker, de skal have, og hvorved de to Grupper inden for Landbruget kunde sikre sig en rimelig Indtægt, og at der ingen Grund var til at frygte en Nedgang i Produktionen. Talmaterialet har altsaa vist, at det har vi Ret i.

Vi har derfor principielt holdt den Linie, at Eksportprisen maatte være Afregningsprisen, ikke mindst af Hensyn til den Fare, der er forbundet med at ansætte for høje Priser, der uvægerligt vil blive en Løftestang for en opadgaende Prisbevægelse paa en Række Omraader, paa en Række Produkter inden for dansk Landbrug; jeg kan nævne Frihandelskornet, Kartofler, Sukkerroer og maaske mange andre. Det maa saa til sidst give sig Udslag i høje Ejendomspriser til stor Skade for den fremtidige sunde Udvikling inden for dansk

Landbrug. Det kan efter vor Opfattelse ikke være samfundsgavnligt at sætte denne Bevægelse i Skred paa et Tidspunkt, hvor alle Kræfter burde samles om den Opgave at holde Priserne nede.

Det har ligeledes været vor principielle Linie, at Hjemmemarkedsprisen ikke maatte paavirkes af den Prisstigning, som Eksportprisen vilde medføre. Det vil ikke kunne forstaas af de store Befolkningsgrupper, som i Foraaret enten gennem Arbejdsoverenskomster eller Tjenestemandsløve eller Aldersrentelov fik deres Levevilkaar ført à jour, og efter at Pristallet lige har været offentliggjort, at man kommer med Prisstigninger paa de Omraader, der her er Tale om, Prisstigninger, som for alle tre Omraaders Vedkommende rammer Varer, der hver Dag skal bruges i enhver Husholdning. Det vil altsaa sige, at hvis man ikke kan forhindre de store Prisstigninger, er der ingen Vej udenom, at Pristallet bliver sat i Bevægelse igen. Det kan siges, som det ogsaa er hævdet: ja, men det sker der jo ikke noget ved, for nu er de fleste af de Ydelser, der gives, pristalsbestemte. Men det, det først og fremmest gjaldt om, var dog netop at forhindre, at Priserne steg. Desuden er jo i hvert Fald een Ting givet, nemlig at for de store Befolkningsgruppers Vedkommende, hvis Løn er pristalsbestemt, kommer denne Kompensation først langt senere, saaledes at de maa betale de dyre Varer en Tid, før Kompensationen i Ydelsen kan naa dem.

Trods disse principielle Standpunkter har vi dog ment det forsvarligt i Udvalget for om muligt at opnaa Enighed om en Ordning, da vi ogsaa fra vor Side maatte sætte megen Pris paa, om en saadan Enighed kunde opnaas, at gaa ind for — under Forudsætning af Enighed — at forhøje Smørprisen paa Hjemmemarkedet engros med 36 Øre fra 3 Kr. 89 Øre til 4 Kr. 25 Øre. En saadan Forhøjelse mente vi kunde forsvares under Hensyn til de Oplysninger, der er givet om, at der kunde regnes med, at der i den nærmeste Tid kom Gang i Margarineproduktionen, saaledes at en Del af Smørforbruget kunde dækkes med den noget billigere Margarine, hvorefter der ingen reel Stigning vilde blive paa Husholdningsbudgettet af den Grund, ligesom vi fandt det forsvarligt at foreslaa en lille Forhøjelse af Hjemmemarkedets Pris paa Flæsk fra den nuværende Engrospris til 2 Kr. 50 Øre. Vi ønskede ligeledes med Hensyn til den anden Side af Forslagene at give et Tilbud for om muligt at medvirke til Enighed og var villige til at forhøje Afregningsprisen for Smør til 4 Kr. 60 Øre pr. kg, hvilket er 14 Øre